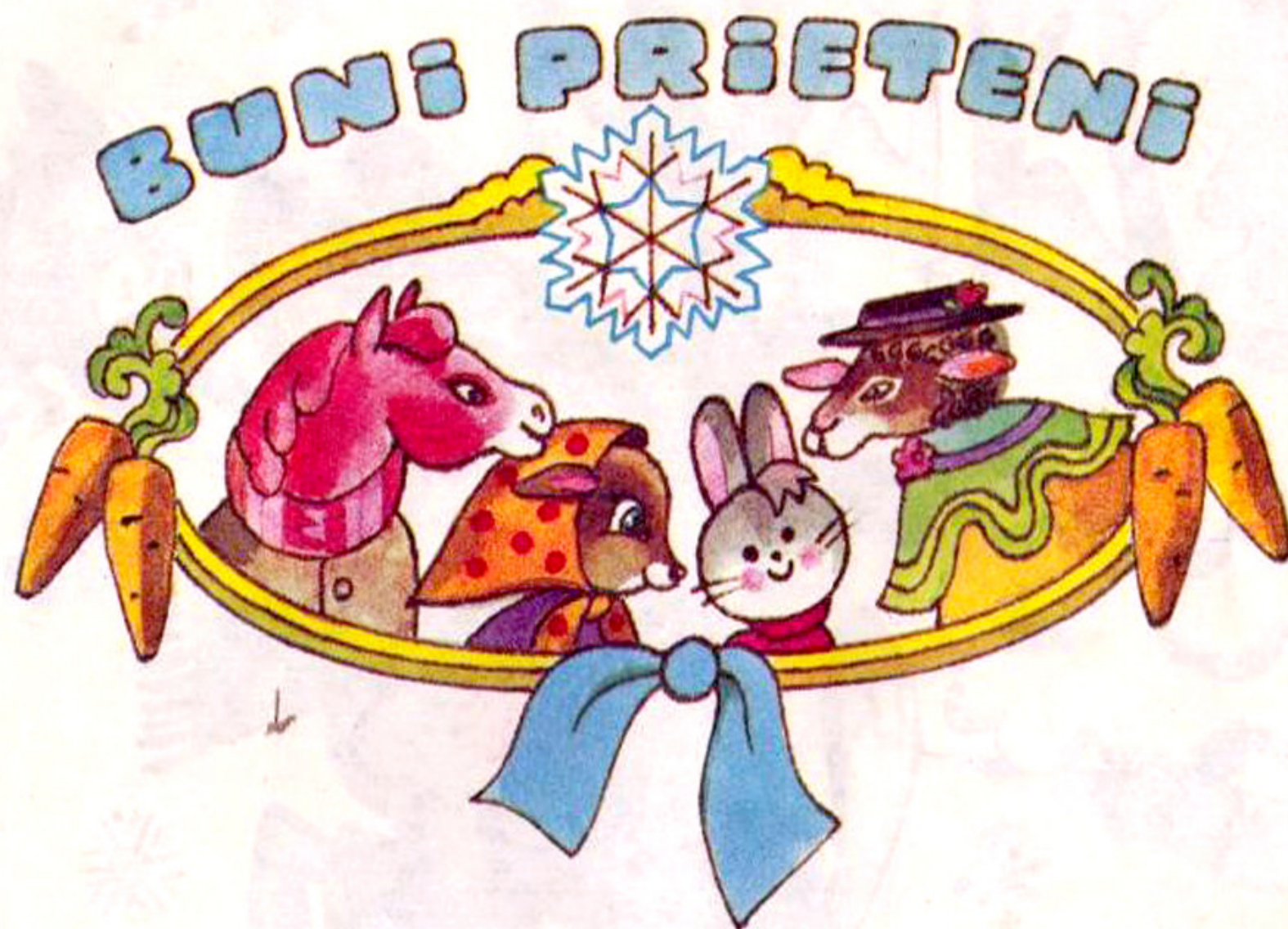

BUNI PRIETENI

<http://cartilecopilariemele.wordpress.com>

EDITURA ION CREANGA

Povestire în versuri de CLEMENTINA VOINESCU după un text chinez

Editura Ion Creangă, București, 1990

Micul iepuraș porni
Peste-ntinsele cîmpii
Pînă-n inima pădurii
Să găsească de-ale gurii.
Umblet mult, dar cu folos,
Iată-l că e bucuros,

Ospătează-mpărătește!
Ce-a găsit? Cine ghiceste?
A găsit doi morcovi roșii,
Dolofanii, somnoroșii.
A mâncat pe săturate,
Numai unul, nu mai poate.
Zice-n sinea lui: e ger
Și cad fulgii mari din cer

Și flămînd cum am fost eu
O fi și vecinul meu.
Fuge iepurașul, fuge,
Cu iuțeala vîntului
Spre casa căluțului.
Bate-n ușă. Nimeni nu-i,
Doar răspunsul vîntului.
Întră-n casă. Ce să facă?

Lasă morcovul și pleacă.
Precum bunul iepuraș,
Tot așa — iavaș-iavaș —
Și căluțul o porni
Peste-ntinsele cîmpii
Pînă-n inima pădurii
Să găsească de-ale gurii.
Umblet mult, dar cu folos,

Iată-l că e bucuros!
Ospătează-mpărătește!
Ce-a găsit? Cine ghicește?
Parcă nu-i venea să creadă:
O cocoașă sub zăpadă.
Ce să fie? Ce să fie?
O sfeclă liliachie.
O mănincă. E gustoasă

Și, sătul, se-ntoarce-acasă,
Vede morcovul pe masă
Și se bucură nespus.
Cine mi l-o fi adus?
Oare cine-a fost pe-aici?
Am văzut niște pași mici
Pe zăpadă. Da, da, știu,

Iepurașul cenușiu.
Zice-n sinea lui: E ger
Și cad fulgii mari din cer,
Poate lupii stau la pîndă,
Biata oaie-o fi flămîndă.
Îi duc morcovul degrabă
Și mă-ntorc să-mi văd de treabă.

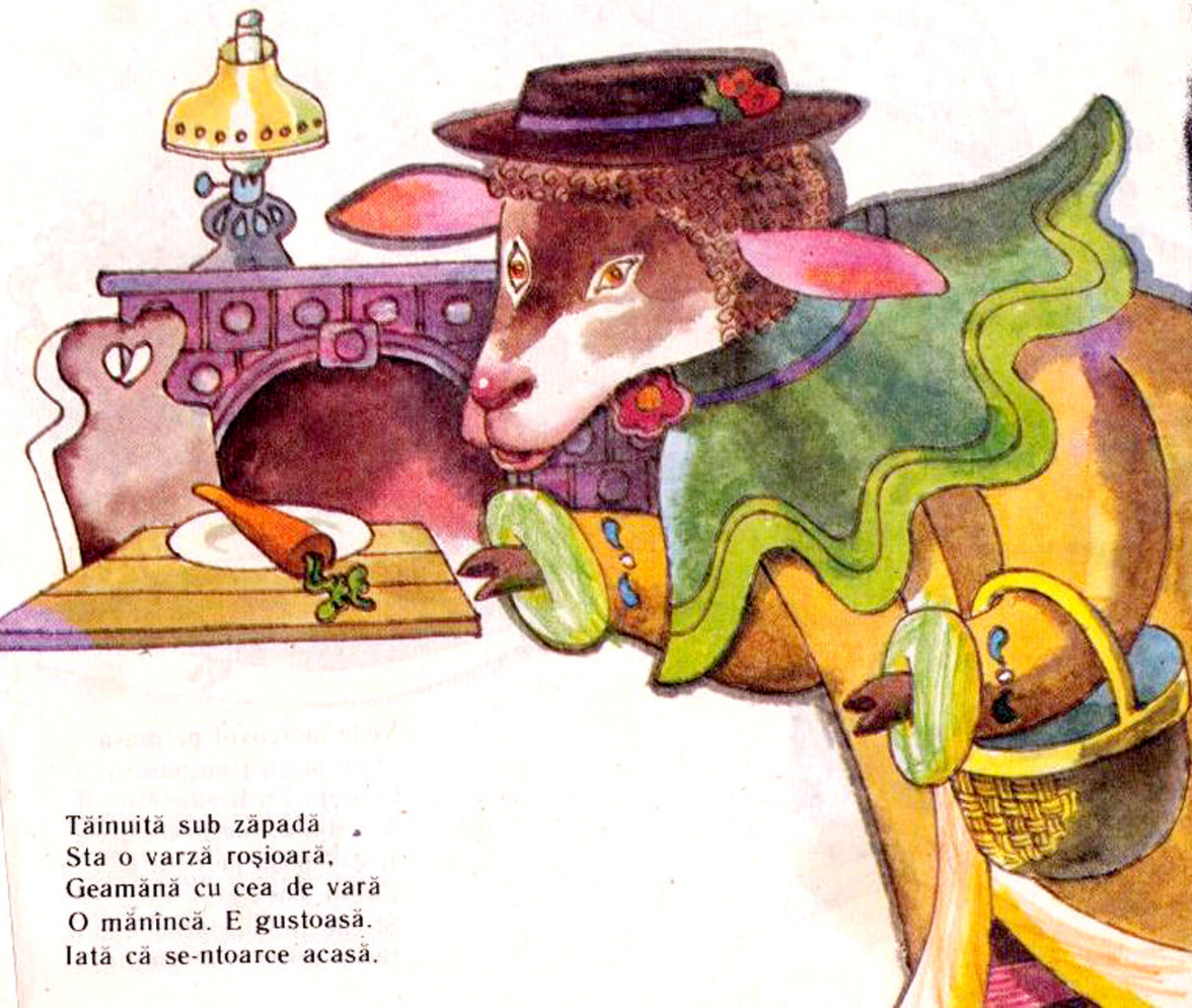
Fuge calul către casa
Unde stă oița, „grasa”.
Bate-n ușă, nimeni nu-i,
Doar răspunsul vîntului.
Intră-n casă. Ce să facă?
Lasă morcovul și pleacă.

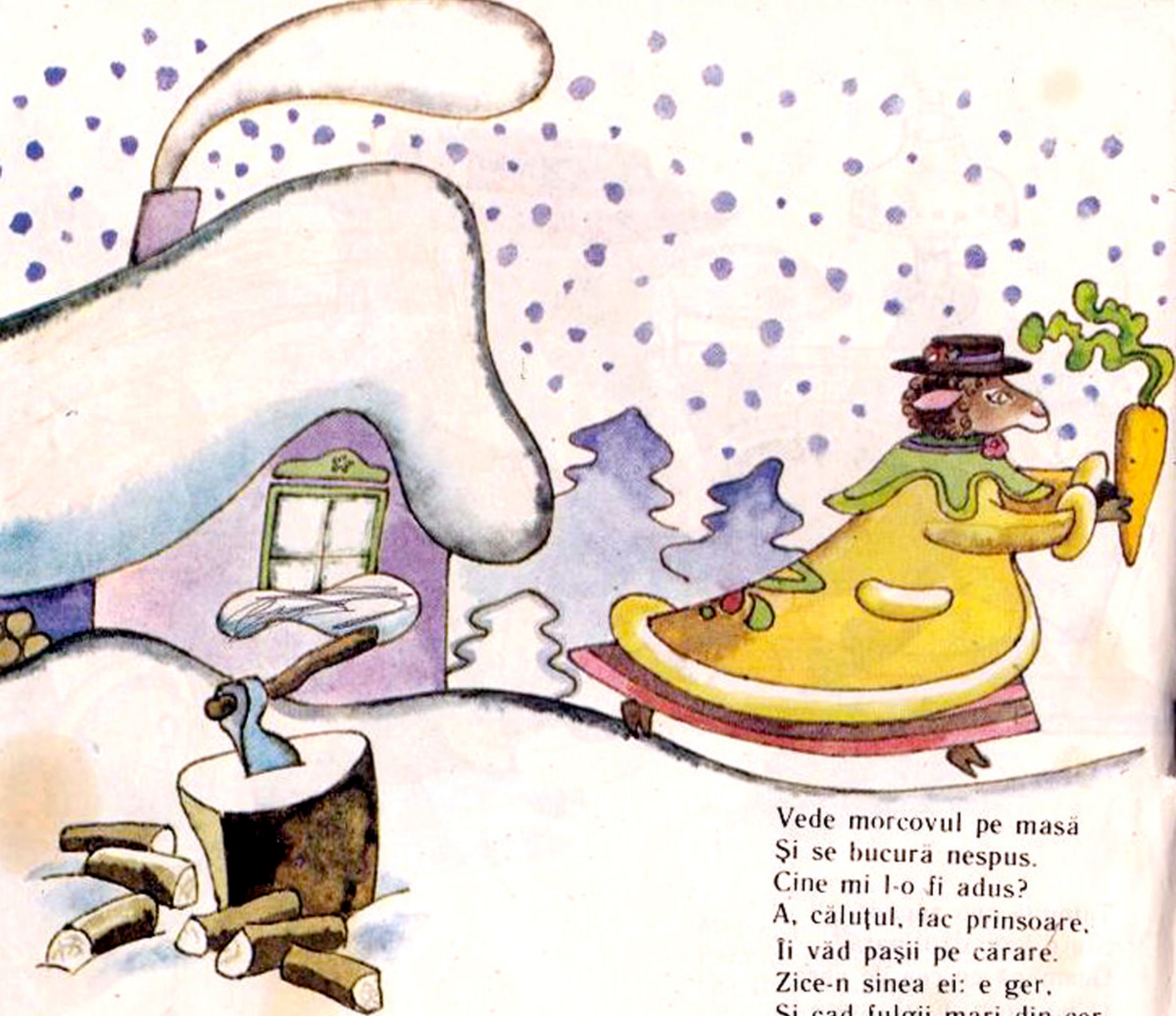
Oaia cea cîrlionțată,
Fiind și ea-nfometată,
A pornit în zori de zi
Peste-ntinsele cîmpii
Pînă-n inima pădurii
Să găsească de-ale gurii.

Merse, merse, și-n sfârșit,
Fericită c-a găsit,
Ospătează-mpăratește!
Ce-a găsit? Cine ghicește?
Nici ei nu-i venea să creadă:

Tăinuită sub zăpadă
Sta o varză roșioară,
Geamănă cu cea de vară
O mănincă. E gustoasă.
Iată că se-ntoarce acasă.

Vede morcovul pe masă
Și se bucură nespus.
Cine mi l-o fi adus?
A, căluțul, fac prinsoare,
Îi văd pașii pe cărare.
Zice-n sinea ei: e ger,
Și cad fulgii mari din cer,
Iarna nu se-arată blindă,

Căprioara-o fi flămîndă.
Îi duc morcovul degrabă
Și mă-ntorc să-mi văd de treabă.
Prin troiene și ninsoare,
Prin neaua scîrțîitoare,
Trece crîngurile sure,
Fuge, fuge prin pădure
Pîn' la casa căprioarei.

Bate-n ușa. Nimeni nu-i,
Doar răspunsul vîntului.
Întră-n casă. Ce să facă?
Lasă morcovul și pleacă.
Căprioara o pornise
Peste cîmpurile ninse

Hăt, din inima pădurii,
Să găsească de-ale gurii:
Ceva iarbă degerată.
Masa n-a fost prea bogată.
A găsit și un răsad,
Doi-trei mugurași de brad,

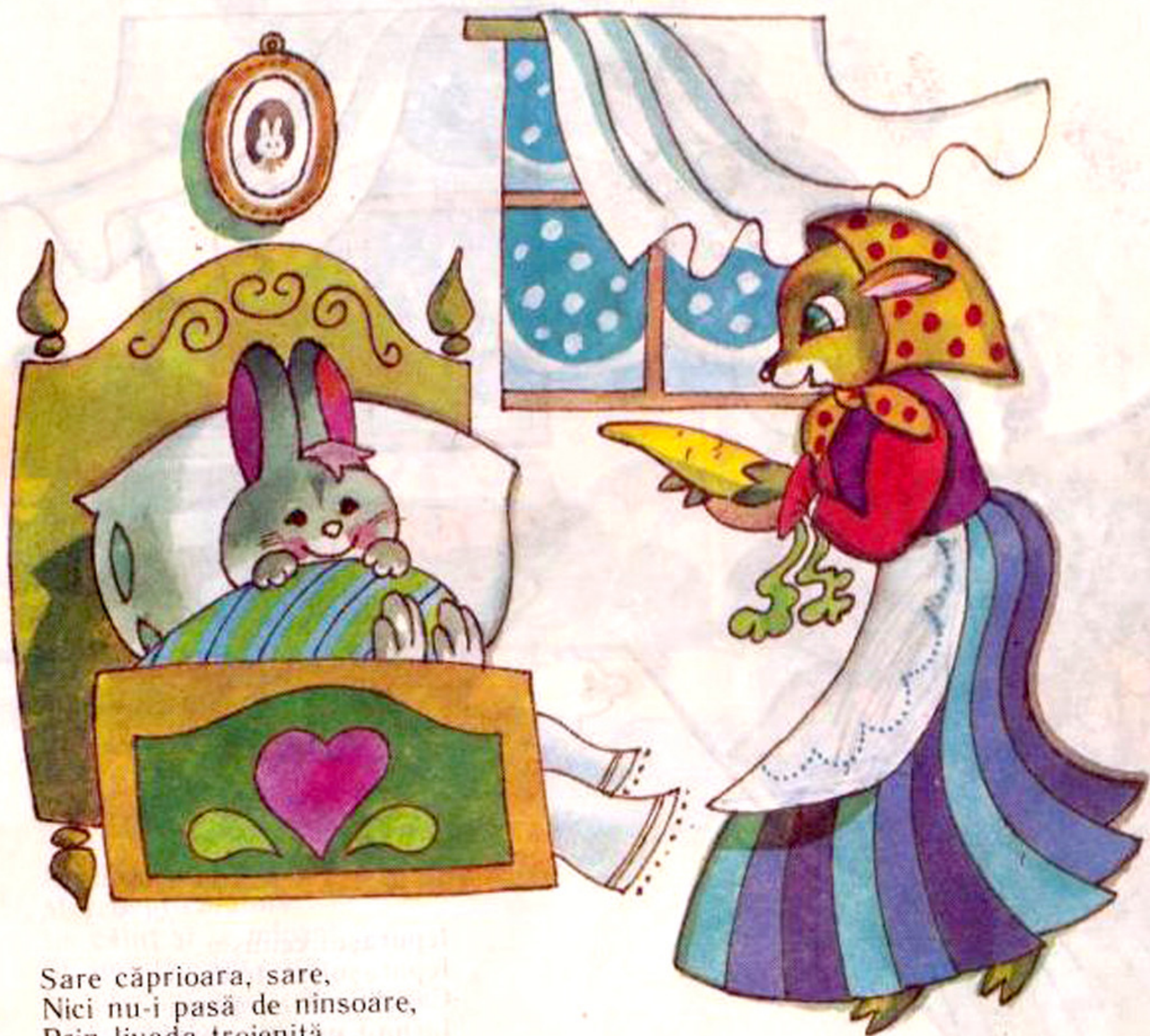
Și-i sătulă. Fuge-ndată
Spre căsuța ei curată.
Vede morcovul și zice:
Cine o fi fost pe-aice?

Știu, oița mi-a fost zână,
A pierdut un fir de lână,
Da, oița cafenie
Mi-a purtat de grijă mie.

Zice-n sinea ei: e ger
Și cad fulgii mari din cer.
Știu că-n multe ierni la rînd
Iepurașu-a fost flămînd.
Îi duc morcovul degrabă
Și mă-ntorc să-mi văd de treabă.

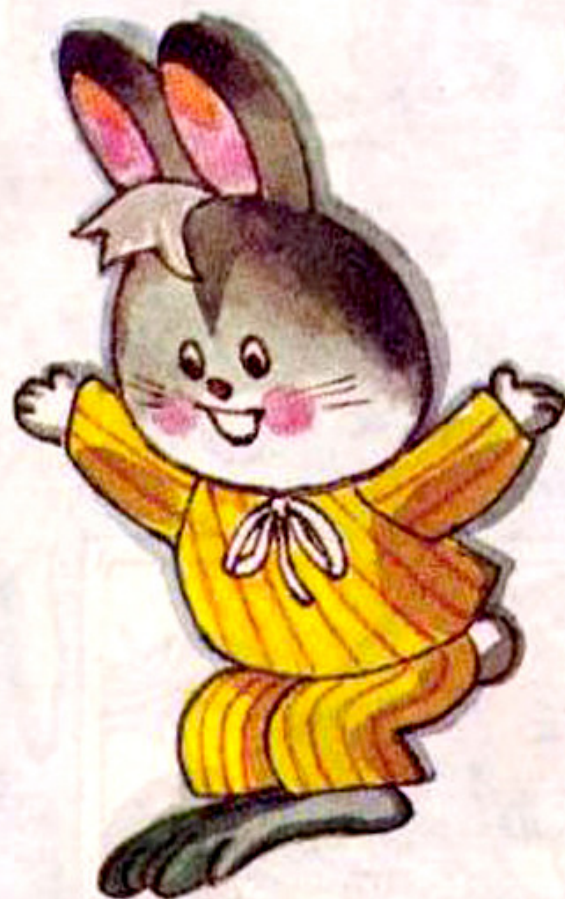
Sare căprioara, sare,
Nici nu-i pasă de ninsoare,
Prin livada troienită,
Prin pădurea desfrunzită,
Și ajunge-ntr-un târziu
La căsuța unde stă

Iepurașul cenușiu.
Iepurașul se trezește.
Căprioara îi șoptește:
Iarna-i grea și-i mare ger
Și cad fulgii mari din cer.
Ți-am adus un morcov, poate
N-ai merinde adunate ...

Așadar, iubiți copii,
Morcovul călători
La căluț și la mioară
Și apoi la căprioară
Și, precum vedeți și voi,
El se-ntoarse înapoi,
Prin zăpezi și prin furtuni.
Așa, da, prieteni buni!

LECTOR: Singer Sandu
TEHNOREDACTOR: Paula Ion

Bun de tipar 5 aprilie 1990
Aparut 1990
Coli tipar 2
Tiparul executat sub comanda A6
la Intreprinderea poligrafică Sibiu
Șoseaua Alba Iulia nr. 40
ROMANIA

